

Szárnypróba

Szappaniskola

Képzeljétek el, hogy én jártam a szappaniskolába is. Ott a samponokban és a tusfürdőkben nem szappan, hanem ész volt.

A szappantanár mindig kérdezett valamit:

- Szappangyerekek, mennyi egy sampon meg kettő tusfürdő? – ilyenkor legalább három gyerek feltette a kezét és a tanító néni (azaz Dr. Angli Kinga) választott a jelentkezők közül.
- Te! – mutatott rá az egyik szappanra, az pedig válaszolt a kérdésre.
- Egy sampon meg kettő tusfürdő az... három szappan.
- Helyes. – válaszolta erre Kinga néni és egy piros pontot illesztett Lili füzetébe, mert Lili volt az a jelentkező, akit felszólított. Azután Kinga néni megint kérdezett:
- El tudtok-e olvasni egy-pár mondatot?
- Hát persze! – válaszolt kórusban az egész osztály.
- Akkor olvasd el ezt a kis szövegrészt... te! – mutatott rám és én elkezdtem olvasni:
- Tanulók! Az nem járhat szappaniskolába, aki nem szappan. Az sem járhat, aki nem tudja, hogy hány szappanízó van az osztályában.
- Mi az a szappanízó? - kérdezte Jóska.
- A szappanízó az, hogy ha valaki a szappanságon belül sampon, tusfürdő vagy hajbalzsam. – válaszolta Kinga néni. Ezek hallatán elgondolkodtam, végül kérdeztem:
- Kinga néni! Ha én szappan se vagyok, meg szappanízó sem, akkor miért vagyok itt? - erre Kinga néni azt válaszolta:
- Nem is tudom, te nem járhatnál ide. Beszélj majd a szüleiddel!
- Beszélni fogok velük. – ígértem meg neki.

Ahogy véget ért a tanulás, hazamentem és azóta nem tettem be a lábamat a szappaniskolába, és azóta már máshova járok, de senkinek sem mondtam el, hogy milyen a szappanok világa.

/Vágyi Adelheid 4.o./

12 varjú

Egy özvegyasszony búsulhatott eleget,
Mert nem tudott ellátni 12 gyereket.
Unta a sok nyivákolást,
Jobban bírta a károgaást.
Ezért hát átváltoztatta őket,
Mert jobban lehet gondozni a nőket.
És volt egy lánya, amikor az megnőtt,
Úgy érezte, hogy már igazi felnőtt,
És ezért hát elindult világot látni,
Az ő szeretett bátyjait megtalálni.
Sok veszedelem árán elért az aranyvárhoz,
Úgy szeretett volna hozzájutni a 12 bátyhoz.
Mégvolt a mentő ötlet, megmentette mindet.
Mert ők bizony magyarok, nem írek.

/Peták Kolos 4.o./

A kis kertész

Kora reggel talpon vagyok,
kis kertembe kiszaladok,
várnak énrám a virágok,
rózsák, szegfűk, tulipánok.

Hogyha beszélni tudnának,
tán jó reggelt kívánnának,
hangos szóval köszönnének
szomszéd kertnek, napnak, szélnek.

De én így is értem őket,
látom, milyen vígan nőnek,
látom, milyen vígan élnek,
színnel, illattal beszélnek.

Este elalszanak a fák is,
mind elalszik a virág is,
nincs paplanuk, nincs párnájuk,
mégis mindig szép az álmuk.
/Horváth Eszter 6.o./

Ábrán-
dozás

Megmá-
szom az
Everes-
tet,

Senki sem állíthat meg.
Ha feljutok a csúcsára,
Én leszek a világ királya.

Ha valaki utánam felmászik,
Egy jó nagyot csúszdázik.
Ha feljön a jeti,
Számomra olyan lesz,
Mint egy senki.

Ha feljönnek a hatóságok,
Mindenkit lerázok,
Felszállok egy léghajóra,
És szépen elszállok.

Elszállok egészen a Holdig,
Ott élek holtamig.
Sajnos ez csak egy álom,
De már alig várom.
/Merzay Csenge 5.o./

Vers a pincérről

Felszolgálás ezerrel,
A napja ezzel megy el.
Ha egy tányért elejt,
A vendég nem felejt.

De ha a felszolgálás prima,
Már el is úszott a hiba.
Jobbra – balra rohangál,
Mert a vendég hívja már:

- Padlizsánt és virslit -
Ettől a hölgy hízik,
De a pincér nem bánja,
Ebből jön a dohánya.

Ha úgy gondolja, végzett is,
Újra vendég érkezik.
S megint rohangálni kezd,
Ezzel telik el az est.
/Gajda Réka 5.o./

Évszakok

Süss ki Nap, süss ki, itt a Nyár!
Végre minden boldog már.
Szárítsd ki a leveleket,
Hogy szép színben fürödjenek.

Leveszik ruhájukat a fák,
Hisz a Téltre készülnek már.
Az őszi eső felfrissítő,
Iskolába elkísérő.

Vedd elő a szánkót kiskomám,
Itt van a Tél, bizony ám.
Itt van a karácsony, és utána az újév,
Kiáltsuk hát együtt, hogy BÚÉK!

Tavasznak hóvirág az előhírnöke,
Vagy talán a meleg napsütés?
Én már tudom, tudom jól,
Mindkettő a Tavaszról szól.
/Péterffy Orsolya 5.o./